

Les últimes lletres

«Girona, formidable mina de somnis...»

La Girona dels poetes.

Un segle d'interpretacions líriques de la ciutat.

Antologia a cura de Narcís-Jordi Aragó.

CCG Edicions.

Girona, 2005.

246 pàgines.

Girona és una d'aquelles petites ciutats que tothom es veu amb cor d'adjectivar. Qui de nosaltres no ha sentit mai la seva atracció? Estudiants d'estada temporal, gironistes de tota la vida, forasters que hi han quedat atrapats, gironins, també, que de tan veure l'encant del seu barri ja no en saben percebre la màgia. En un tros de paper per llençar o en el petit dietari ocult, molts hi hem escrit pensaments, elogis, blasmes, simples il·lusions i frustracions sobre la ciutat o allò que l'envolta.

Girona està avesada a veure gent vestida de poeta. Sembla que no només els professionals de la literatura hi puguin trobar la inspiració necessària per esdevenir-ne, i és que hi ha poques atmosferes tan favorables per a la creació literària com la d'aquest paratge urbà. De totes maneres, són els grans versificadors els qui completen l'emoció amagada que un dia vam tenir, per repetir-la i llegir-la en veu alta. I la veritat és que, poc o molt breument o més extensa, la majoria dels nostres literats han lliurat a Girona part de la seva creativitat.

Fa disset anys, Narcís-Jordi Aragó, conscient del lligam entre literatura i territori, havia reunit a *La Girona dels poetes* els millors versos catalans dedicats a la ciutat del Carlemany imaginat. Mancava, però, omplir de poesia altres indrets del recorregut urbà que no hi havien estat inclosos i, especialment, donar compte de l'admirable renaixença poètica d'inspiració gironina que s'ha viscut en els darrers anys. Així, els escenaris i la producció més novella han obligat a realitzar una segona edició que completa la primera, una nova antologia organitzada per àmbits temàtics amb una nova selec-

ció de fragments poètics, acompanyats amb il·lustracions de la ciutat a càrrec de Mercè Huerta i contextualitzats pel mateix Aragó.

El resultat n'és la Girona poèticament elogiada en un llibre de síntesi exquisit. És també la Girona cantada amb una major contenció formal i un sentit més sincer. Tal com s'afirma en el pròleg, més enllà de mostrar la realitat del material poètic existent, la fórmula de selecció respon a la voluntat de donar una visió global de la ciutat i oferir, d'aquesta manera, «un retrat literari polièdric de Girona». Entre la barreja conscient d'escoles i estils trobem cent cinc obres de seixanta-dos poetes del segle XX, molts d'ells joves, dels quals s'inclou una breu biografia a les darreres pàgines del volum. De Caterina Albert i Josep Carner a J. N. Santaaulàlia i Albert Rossich, passant per Josep Pla, Salvador Espriu, Miquel Martí i Pol, Narcís Comadira, Núria Esponellà, Salvador Oliva, Miquel de Palol... Uns i altres, oriünds i forans, d'avui i d'ahir, es donen cita a *La Girona dels poetes* per parlar del Barri Vell i les escales, de la Devesa i la boira, de l'Onyar i la pedra, i des de múltiples angles passem de la riba dreta a la riba esquerra, dels afores al rovell de l'ou de la ciutat.

Els, com nosaltres, han sentit l'encant de Girona i aquella mena d'exhortació a escriure sobre els seus elements. Un grapat de sentiments que la dibuixen, que ens conviden a fer-hi una visita general i poètica i que, per què no, ens ajuden a evocar un altre cop aquell record preciós, íntim i mitificat, entre els carrerons del Barri Vell.

Guillem Molla

